

INTERVENCIÓ DE JOSÉ MONTILLA AL DINAR D'EMPRESARIS ORGANITZAT PEL PSC

Barcelona, dimecres 17 de novembre de 2010

Bona tarda a tothom, gracias, ministro, por tus palabras, por reafirmar algo que todos compartimos, que es el papel de la educación, gràcies, conseller, per la teva presentació, i gràcies a tots vostès per la seva presència en aquest acte, que m'agradaria que servís, sobretot, per posar l'accent, una vegada més, en una de les obligacions del futur govern de Catalunya, sigui quina sigui la seva composició: **superar la crisi.**

- Acabar de sortir-ne.
- Abordar o continuar les reformes estructurals necessàries per completar la transformació del model productiu.
- Generar la confiança necessària per reactivar la nostra economia i tornar a crear ocupació.
- Recuperar un ritme de creixement que permeti a Catalunya tornar a ser el motor econòmic que sempre ha estat. Si parlem del conjunt d'Espanya i al Sud d'Europa en general.

Miraré que la meva intervenció no sigui molt llarga. Perquè m'agradaria que la gent opini sobre on cal posar els accents per abordar aquestes prioritats que acabo d'esmentar i que estic segur que compartim. Estic convençut que hi ha dues maneres de fer-ho: des de les polítiques progressistes o des de les conservadores. I que el camí, les etapes, la direcció i les conseqüències d'una opció o l'altre són, clarament, diferents. Vagi per endavant que jo no vull sortir de la crisi a costa de més fractura social. Ni tampoc ho farem sense alguns sacrificis. Caldrà continuar amb aquest esforç, de tothom de manera proporcionada.

He dit, aquestes darreres setmanes, aquests darrers dies, que segueixo defensant, amb tota la meva energia, un projecte catalanista i d'esquerres protagonitzat pels Socialistes de Catalunya. Perquè hi crec. Perquè me'n sento responsable. Perquè és el que li convé a Catalunya els propers anys.

Estem en plena campanya electoral. Hi ha partit. Hi ha molt de partit per davant d'aquí al dia 28. Partim d'una situació adversa, ja ho sabeu, però si alguna cosa s'ha mogut els darrers dies -i s'ha mogut, els ho puc assegurar- ha estat en direcció favorable a les nostres propostes.

Per sort, la democràcia la fan els ciutadans no les enquestes d'opinió. I és als ciutadans als que aquests dies em dirigeixo.

Catalunya ha sabut superar grans desafiaments en moments difícils de la seva història. Ara també. Catalunya va fer la revolució industrial fa cent cinquanta anys. Els catalans vam saber preservar una llengua i una cultura amenaçades seriosament durant dècades de dificultats i repressió. I es va preservar i garantir la cohesió també del nostre poble...

Doncs ara també sabrem fer front als reptes que la globalització, la crisi econòmica i la transformació de la nostra societat comporten.

Aquests reptes, al costat del que representa haver de combatre uns pronòstics i un estat d'ànim adversos, constitueixen un estímul, per mi, extraordinari per donar la batalla electoral amb totes les meves forces.

Una batalla que estic donant, que els socialistes estem donant, perquè creiem en una Catalunya plena i completa. És a dir, en una Catalunya amb tot el seu potencial d'autogovern reconegut. Però, sobretot, una Catalunya que tothom se senti seva. Que els set milions i mig de catalans sentin seva aquesta terra, se sentin amb els mateixos drets i amb els mateixos deures, els uns i els altres.

No hi ha cap objectiu superior, cap horitzó més ambiciós per als socialistes catalans, que el de seguir construint i transformant Catalunya. Fer que el nostre país tiri endavant. Tot ell. Pam a pam, als pobles i les ciutats.

I, de manera prioritària, des del govern de la Generalitat, amb una majoria catalanista i de progrés.

No una Catalunya malhumorada i buscant la via de sortida, la desafecció i el desencís, sinó una Catalunya que busqui el camí del progrés i que transiti cap a un horitzó de justícia social, de cohesió, de solidaritat.

He reivindicat amb orgull el que han fet els nostres governs tots aquests anys. Ho he reivindicat com un dret i també com una obligació democràtica.

Els ciutadans tenen el dret a exigir que se'ls doni compte de què hem fet des del govern que ens van confiar.

He reivindicat i reivindico les orientacions estratègiques i els canvis en les polítiques, que mai no havien tingut l'accent marcadament social que els hem donat aquests anys:

- Canvis en atenció social als col·lectius més fràgils, que són la infància o la gent gran.
- En atenció sanitària a una població creixent, amb uns serveis cada cop més complexos i costosos.
- En educació, a una població que també ha crescut molt, 250.000 alumnes més a l'educació no universitària en la darrera dècada, ministre, que ha incorporat, de manera constant, durant anys, infants i joves de famílies vingudes de tot arreu.
- Canvis també en seguretat i protecció dels drets del conjunt de la societat, completant el desplegament dels Mossos d'Esquadra, amb un pla valent de centres penitenciaris i amb un programa d'ampliacions, reformes i nous edificis judicials més que notable.

- En garantia de subministrament de qualitat de serveis bàsics: com l'aigua, ara plou, tenim els pantans plens, però si no ploqués no tindríem els episodis que vam tenir, subministrament elèctric, tractament de residus.

Més enllà de la continuïtat institucional i administrativa, el nostre Govern ha dut a terme un treball que, per volum i intensitat transformadora, no té precedents.

Catalunya ha definit un conjunt d'orientacions estratègiques que marcaran el futur, dialogant i treballant amb agents socials i econòmics: Un esforç concretat en els pactes nacionals: de Recerca i Innovació, que molts de vostès coneixen, d'Infraestructures, d'Habitatge, d'Educació i d'Immigració. A més a més de l'Acord Estratègic.

És evident que tot hauria estat diferent si no hagués esclatat la crisi a finals de l'any 2007, i si no hagués estat una crisi tan profunda.

Però també és cert que sense el treball previ, sense els deures que havíem començat a fer abans, la crisi encara hauria estat més dura amb Catalunya, amb les nostres empreses i famílies.

La contundència de la crisi ha tensat al màxim els serveis públics, que han hagut de fer front a un increment de la demanda, enmig d'un obligat i important ajust pressupostari. Especialment els darrers tres anys.

Hem treballat com mai, adaptant les nostres prioritats a les exigències de la crisi.

Unes prioritats que l'altre dia agrupava en tres conceptes: la gent, el país i la institució.

En primer lloc, la gent. És a dir, el compromís per millorar les condicions de vida de tots i cadascun dels catalans i catalanes, independentment del seu origen, lloc de residència o situació personal.

En segon lloc, el país. És a dir, garantir el futur de Catalunya, facilitant l'adaptació a les exigències complexes i creixents del món global en el que hem de tenir i defensar el nostre lloc.

Garantir el futur vol dir completar un canvi de model que la crisi fa més indispensable i urgent que mai. Això vol dir:

- Apostar per la formació de nivell i qualitat com a eina bàsica. Centrar bona part dels esforços en la recerca, el talent i l'excel·lència.
- Vol dir realitzar i gestionar les infraestructures necessàries. Vertebrar el país, equilibrant el litoral i l'interior.

Vol dir desencallar i completar els eixos que travessen el país de nord a sud. Vol dir ports altament competitius com Barcelona i Tarragona, amb projectes finalitzats, altres molt avançats. Vol dir entrar a fons en la gestió de l'aeroport del Prat, assignatura pendent però amb una infraestructura que fa 4 anys que no teníem. Completar l'arribada de l'AVE, l'últim aquest any, i les obres per connectar-lo amb França. I el traspàs de les rodalies, i la gestió dels Regionals. Vol dir un progrés sense precedents en el transport públic metropolità.

- Posar en primera línia de l'agenda política i econòmica la recerca i la innovació, tal i com hem fet els darrers anys. I fer-ho de forma dialogada amb forces polítiques i amb agents econòmics, socials i acadèmics. L'impacte científic de la recerca catalana és semblant, el ministre feia referència, una notícia que està avui als mitjans de comunicació, que l'impacte és semblant al de Finlàndia, Canadà o Singapur. Així ho revela l'informe *Indicadores bibliométricos de la actividad científica de Cataluña (Scopus, 2003-2008)*, que situa Catalunya com la primera comunitat espanyola pel que fa a l'impacte científic internacional. Ciències dels materials, matemàtiques, física, immunologia, ciències mediambientals, química, informàtica, medicina i agricultura són les àrees de recerca a Catalunya amb un impacte superior a la mitjana mundial.

- Apostar per la simplificació administrativa de forma intel·ligent, reduint els tràmits a ciutadans i empreses. Aquesta mateixa setmana la Unió Europea ens acaba de reconèixer com una de les millors administracions electròniques d'Europa. Hi tenim recorregut, no vull dir que les coses estiguin resoltes.
- I també, com han fet els governs més avançats arreu del món, i per garantir l'eficiència i promoure la creació de valor s'han obert al públic 117 bases de dades ben estructurades i properament se n'obriran moltes més, facilitant així la reutilització de la informació pública.

L'Open Data permet la consulta directe a dades en brut però per damunt de tot facilitarà la construcció de noves aplicacions i productes. És així com es fa un pas molt important, amb aquest portal de dades obertes, garantint la igualtat d'accés a l'hora de fer negocis.

I he parlat, també, d'una tercera prioritat: reforçar la institució, l'autogovern i allò que ens identifica. La voluntat d'autogovern ha estat en tot moment un dels elements de continuïtat que han definit al catalanisme i a Catalunya.

No m'hi estendré, perquè voldria dedicar els últims minuts d'aquesta primera intervenció a parlar d'algunes de les prioritats per als anys que venen.

Ciutadania, Catalunya, Generalitat.

Tres conceptes que han centrat l'obra de govern.

I que centren la nostra proposta de progrés i benestar pels propers quatre anys.

Una proposta que, des del nostre punt de vista, s'haurà de centrar en alguns objectius ineludibles:

1. Recuperació econòmica, que s'està produint.
2. Reformes estructurals necessàries.
3. Cohesió d'un poble de 7,5 M d'homes i dones.
4. I la construcció de la Catalunya plena que fa possible l'Estatut del 2006 i el seu desplegament.

1) La recuperació econòmica

La recuperació serà més sòlida si som capaços d'enfortir els sectors productius i, al mateix temps, apostem per nous sectors, per nous mercats i per nous instruments.

Dir això és tant com dir si vostès, i tot el que vostès són i representen, poden prendre el protagonisme. El Govern ha de ser al seu costat. Aplanant el camí, donant suport, facilitant tràmits, ajudant en la internacionalització, en la recerca. I mantenint l'aposta estratègica per la Recerca i la Innovació, per les infraestructures.

En sintonia amb aquesta realitat, al llarg de les darreres setmanes, he proposat diverses mesures que el govern que surti de les urnes el dia 28, ha d'impulsar:

- He parlat, per exemple, Barcelona, juntament amb l'Ajuntament, capital europea del cotxe elèctric.
- Un fons de 100 M€ per reduir els costos d'inversió de les PIMES en R+D+ i.
- Impulsar 10 Districtes Especials d'Innovació a les principals àrees de coneixement catalanes.
- Destinar 100 M€ en ajuts dedicats als clústers líders de la nostra economia, els Nuclis Tecnològics.
- Un fons de 2.000 M€ públic, privat, per finançar projectes d'eficiència energètica i energies renovables.

Aquestes iniciatives i altres que anirem presentant han d'anar acompanyades amb una aposta similar en formació i millora de l'ocupabilitat. Més enllà de l'esforç en FP d'aquests anys passats, necessitem millorar la formació inicial i necessitem garantir la formació continuada.

Per això, hem presentat la proposta de "Contracte de futur", que pretén donar una altra oportunitat a aquests joves, als joves que ni estudien ni treballen i, de retruc, al futur del país.

Un compromís que vull que prengui el futur govern, i el conjunt de la societat, per ajudar a qui s'esforci i es vulgui ajudar a si mateix. No es tracta de donar diners a qui no es vulgui ajudar. Un compromís que acaba retornant de forma positiva a tota la societat.

Completarem les millores iniciades per ajudar a la creació de noves activitats, per tal que Catalunya sigui cada cop més un lloc idoni per iniciar un projecte d'empresa. Tot integrat en el programa “*Catalunya Emprèn*”

Amb una Administració aliada, eficient i que fomenti l'acció emprenedora.

Per això, sota la direcció d'una comissió especial del Govern que es crearia específicament a aquest efecte, també de foment, posaríem en marxa les següents mesures.

Mesures de Foment

- Dins el marc de la nova LEC, fomentarem que apareguin projectes escolars de centre (a Batxillerat i FP)
- Programarem jornades, fires i altres activitats a tots els campus universitaris per a l'estímul de l'emprenedoria, que és fonamental.
- Implicarem tots els col·legis professionals en la promoció activa de l'emprenedoria corporativa, seguint l'exemple d'algun Col·legi, com el Col·legi de Metges. Segurament alguns de vostès coneixen les seves iniciatives.

Mesures d'acompanyament

- Potenciarem la Xarxa Inicia a tot el territori.
- En els propers 4 anys, integrarem a Inicia totes les entitats i persones individuals del país que puguin i vulguin contribuir.

- De manera especial, vetllarem per tal que totes les agrupacions de botiguers i comerciants, a cada ciutat del país, també tinguin un rol actiu en l'estímul, el suport material i la protecció dels projectes d'emprenedoria en el comerç urbà, que és molt important.

Mesures d'ajuda al finançament

- Ampliarem i generalitzarem els incentius fiscals a l'emprenedoria que el Govern ha posat en marxa l'any 2009 (bonificacions en l'IRPF pels inversors que inverteixin els seus diners personals, una part de la seva renda, en projectes emprenedors).
- Incrementarem la quantia de les línies d'aval a emprenedors, per tal de facilitar l'accés al crèdit en el sistema financer privat.
- Pel que fa als instruments de finançament propis de la Generalitat ens comprometem a què des de la primera reunió d'exposició del projecte fins a què es pugui acordar la transferència dels recursos, transcorrerà un període màxim d'un mes, en aquest procés.

Mesures per reduir càrregues i agilitzar els tràmits administratius

- Eliminar o transformar en règims simples de comunicació prèvia les inscripcions a registres, i altres autoritzacions o llicències, sempre que la normativa marc ho permeti. En aquest sentit hem avançat substancialment. Amb la nova Llei i els seus reglaments que s'aprovaran la setmana vinent, això, en aquest sentit s'haurà donat un gran pas.
- Reduir el nombre de càrregues i tràmits d'obligat compliment per a les empreses més enllà del 25%.
- Assolir que tots els tràmits de la Generalitat que impliquen a l'empresa puguin iniciar-se i resoldre's a través d'Internet, dins l'Oficina Virtual de Tràmits.

I per quan l'empresa ja estigui creada...

- Assignarem a cada empresa un gestor de referència que s'ocuparà personalment i de manera continuada d'assessorar i ajudar a l'empresa en la seva relació amb l'administració.
- Igualment, totes les empreses de Catalunya tindran la seva Carpete Electrònica d'Empresa. En definitiva, un portal personalitzat a mida de cada empresa. Això avui és possible.
- I finalment, es potenciarà tot el catàleg de serveis d'Acc1ó, l'Agència catalana per a la competitivitat i la internacionalització.

Catalunya està sortint de la crisi gràcies al seu dinamisme industrial, a la seva exportació, a la seva empenedoria. Un cop més som el motor de la sortida de la crisi a nivell espanyol gràcies al lideratge dels nostres clústers industrials, del nostre teixit industrial.

El conjunt de mesures que he presentat aquests últims dies ens permetrà concentrar els nostres esforços en potenciar els millors actius de què disposem.

No contra res, sinó a favor d'una Catalunya econòmicament forta, com a garantia d'un progrés compartit i d'una cohesió social més assegurada.

Cada dia que passa hi ha més indicadors que apunten que el pitjor de la crisi ja s'ha superat, malgrat la crisi financera i la situació d'Irlanda i d'algú altre veí i soci de la Unió Europea:

- Ha crescut per primer cop en tres anys la creació neta d'empreses.

- Una publicació de referència com el Financial Times assenyala Catalunya, el nostre país, com la regió més potent del sud d'Europa, en un rànquing de més de 230 ciutats i de 140 regions europees.
- Catalunya ha creat la meitat de l'ocupació d'Espanya els últims trimestres i pràcticament la immensa majoria de l'ocupació en el sector privat.

Aquells que tant prediquen voler aixecar el país, haurien de reconèixer que això ja està passant i que alguna cosa hi ha fet el govern de Catalunya perquè això fos així.

2) En segon lloc vull fer menció de les reformes estructurals, en curs o pendents, per transformar el model econòmic.

Només les apunto com a recordatori, és obvi que em donat passos endavant, però cal:

- un sistema financer que garanteixi la disponibilitat de crèdit per a l'economia productiva i no per a l'especulativa;
- un sector energètic fiable, integrat i sostenible;
- una administració eficient i eficaç, professional i correctament dimensionada;
- una fiscalitat justa i equitativa que ens garanteixi els recursos suficients, perquè no és possible gastar abans d'ingressar, cosa que alguns obliden, que volen reduir el dèficit, a més a més; i
- la integració de la protecció del medi dins la nostra quotidianitat.

3) El manteniment de la cohesió.

Abans he dit que sense tot el que s'havia fet prèviament la crisi hauria estat més dura del que ha estat. També des del punt de vista de la cohesió social.

El creixement de població per la forta onada migratòria dels últims anys afegida a l'ampliació de drets socials impulsada pels governs de Catalunya i d'Espanya, ha tensat el nostre sistema de Benestar, l'ha posat a prova. Jo crec que hem estat capaços i hem reeixit.

Els serveis públics han respost. I alguna cosa hi deu tenir a veure el Govern i les polítiques socials que hem impulsat.

El meu compromís per als anys que venen se centrarà a mantenir i millorar les polítiques públiques d'educació, salut, serveis socials, justícia, seguretat. Buscant la major eficiència i racionalitat.

Però el que no buscaré seran excuses a tot arreu per justificar retallades injustificades i injustes de l'Estat del Benestar. Ha costat massa arribar fins aquí. Hi ha conquestes que són irrenunciables. Repeteixo: reformes sí, per fer les coses millor. Perquè és possible. Deixar de prestar serveis, a molta gent que de vegades no té una altra cosa, això, no.

4) I he assenyalat una quarta prioritat, relacionada amb el desplegament de tot l'Estatut per avançar en la construcció nacional de Catalunya.

L'Estatut és l'instrument per dur a bon port aquest projecte de governació serena que proposo, coherent i amb accent social, els propers quatre anys.

Alguns que semblen compromesos a fons amb l'Estatut, se n'han oblidat amb tanta rapidesa, que més aviat sembla que esperaven la sentència del Tribunal Constitucional per desentendre's de la via estatutària.

Jo no. Jo defensava i seguiré defensant l'Estatut que va votar el poble de Catalunya.

Si l'Estatut del 79 va ser una eina útil per avançar en l'autogovern durant més de dues dècades, jo em nego a creure que l'Estatut elaborat en el període de presidència del President Maragall i votat pel nostre poble no pugui ser l'eina de construcció nacional de Catalunya els propers anys. I penso demostrar-ho.

L'Estatut ha de ser l'eina de progrés del nostre poble. Perquè marca el camí de la unió.

Altres propugnen camins impossibles o viatges ambigus no sé sap cap a on, ni amb qui, ni quan.

Jo no compto amb els que proposen el camí de la divisió i l'enfrontament. I ells saben que no poden comptar tampoc amb nosaltres. Per això he parlat fa uns dies d'un punt i a part.

He afirmat per activa el que proposo:

- Un govern d'esquerres, capaç de dur a terme les reformes necessàries i imprescindibles per assegurar la recuperació econòmica i la transformació del nostre model productiu.
- Un govern catalanista, disposat a exigir el compliment del pacte estatutari, recuperar l'esperit de la Constitució del 79, i a treure el màxim rendiment del nostre autogovern.
- Un govern, garantia de progrés, que tingui com a prioritat màxima lluitar contra la crisi. Per això, un cop passades les eleccions del dia 28, i fora ja del context electoral i amb l'horitzó de tota una legislatura per endavant, la meva primera mesura de Govern serà convocar a partits, organitzacions empresarials i sindicats a pactar un full de ruta pels propers dos anys amb totes les mesures d'estímul econòmic i de creació d'ocupació a Catalunya. Totes. Vull una autèntica concertació global i de país per a dissenyar junts i executar cadascú aquest PACTE. El combat contra la crisi és global i nacional. La tasca del meu Govern serà impulsar aquesta concertació col·lectiva.

Ens cal un PACTE PER LA COMPETITIVITAT I L'OCUPACIÓ. Un pacte a fons. Molt a fons. Crec que tenim les bases: Acord Estratègic (que ha donat uns fruits excel·lents), i l'Acord de les 30 Mesures, tot just ara fa un any, i l'experiència positiva dels Pactes Nacionals sectorials... però no n'hi ha prou.

Per això la meva primera mesura com a President serà impulsar i fer possible aquest PACTE perquè la governabilitat de Catalunya és una responsabilitat que si vostès m'ho permeten, va més enllà de l'Executiu, del Govern.

Crec que estic en condicions de garantir aquesta ALIANÇA PEL PROGRÉS i contra la crisi: tenim les propostes, tenim la cultura de l'acord, i modestament també, sóc la persona adequada, estic convençut, per a liderar una resposta col·lectiva i consensuada.

Sóc i seré un President que facilita els acords que han d'unir, que uneixen al país. No que proposa mesures que el divideixen, que el porten a un carreró sense sortida o un carreró conflictiu, i camins que no se centren en la principal preocupació que jo crec que en aquests moments és lluitar contra la crisi.

A mi no m'obsessiona que em segueixin... No pretenc ser un líder carismàtic o messiànic. Vostès em coneixen. Ni busco horitzons llunyans... No m'interessa la política ficció, ni la política melancòlica ni victimista.

Sóc un líder pràctic, orientat a l'acord i a facilitar el consens. Aquesta és la meva principal fortalesa i això és, crec, el que més li cal a Catalunya en aquests moments.

Vull deixar clars també els meus compromisos polítics:

- Els socialistes no participarem en un govern amb Esquerra perquè no volem un referèndum que només portaria divisió, enfrontament i frustració. Jo no vull la independència de Catalunya, ni vull el referèndum. Vull l'Estatut, tot l'Estatut, i una evolució federal d'Espanya.

- Els socialistes no pactarem, sota cap concepte, amb el partit que va impugnar l'Estatut, va encendre i va alimentar la pitjor onada de catalanofòbia de la democràcia.

El meu principal adversari sembla que vol navegar entre aquestes dues aigües sense despenjar-se, sense mullar-se.

I mentre diu que votaria sí a la independència si hagués una consulta, no tanca la porta a un acord amb el Partit Popular.

Jo crec que un polític que aspiro a governar Catalunya, hi ha algunes coses que té l'obligació de dir-les clares davant els ciutadans.

És el que he procurat fer amb les meves paraules. No m'allargo més. Acabo com començava, agraint la seva presència. Dificultats que comporta fer d'empresari, les tenen les persones les dificultats, les empreses, les institucions. Al llarg d'aquest període hem tractat de ser un govern assequible amb les empreses, en el teixit productiu d'aquest país. Una de les nostres preocupacions, per assolir la recuperació econòmica, que hagi més empreses, més esperit emprenedor, i fer aquest reconeixement que avui vull fer a la tasca i el paper social de l'empresariat, no sempre ben valorat i ben reconegut. Treballant junts i dur serem capaços de superar aquesta crisi, malgrat sigui la crisi més dura que molts hem conegut. Moltes gràcies.